

**ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΣΥΝΑΞΗ ΚΛΗΡΙΚΩΝ
ΜΟΝΑΧΩΝ ΚΑΙ ΛΑΪΚΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ;**

Τοῦ Παναγιώτη Π. Νούνη

Κατ' ἀρχαῖς νά σᾶς πληροφορήσουμεν, ὅτι ὁ ἐλλογιμώτατος **Δογματολόγος Καθηγητής κύριος Δημήτριος Τσελεγγίδης**, φαίνεται νά ἀποχωρεῖ, ἀπό σημαίνων καί ἐμπειρογνώμον Μέλος ἢ Σύμβουλος ἀπό τήν ιερά Σύναξη Κληρικῶν Μοναχῶν καί Λαϊκῶν, κυρίως γιά ἰδιοκοῦς του προσωπικούς λόγους πού μᾶλλον δέν εἶναι καί τῆς παρούσης γιά νά ἀναλυθῶσι. Μερικά βασικά θεολογικά πράγματα, ὅπως τά προβληματίζω ἐξ ἀντικειμένου, θά τά σημειώσω, οὕτως ὥστε μερικές ἀπατηλές γνώμες εἴτε θολές «δημοσιογραφικές» καχυποψίες νά διαλυθῶσι εἰς τά ἐξ ὧν συνετέθησαν. Ὅποιος διαθέτει ἐπιπρόσθετες καί ἐγκυρες πληροφορίες δύναται νά μᾶς ἐνημερώσει γιά νά ἀναθεωρήσουμεν ἄρδην ὅπου τυχόν γράφομεν αὐθαιρεσίες.

Παράλληλα ὁμως, γίνεται τοῖς πᾶσι ἀντιληπτόν, ἀπό ἀντικειμενικά στοιχεῖα, ὅτι ἡ ἀπόφασίς του σαφῶς συνδέεται καί ἔχει νά κάνει, προφανῶς, καί μέ τήν ἄκρως **ἀντιΚανονικήν καί ἀπειλητικήν Ἐπιστολήν τοῦ οἰκουμενιστοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου** πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Ἰερώνυμον, ἀλλά συνάμα φαίνεται ἐν διακρίσει νά διαφοροποιεῖται, καί γιά ἓνα σημαῖνον Δογματολογικόν Σημεῖον διὰ τό μείζον καί ἐσχατον Ζήτημα περὶ τῆς διαβόητου Διακοπῆς τοῦ Μνημοσύνου τοῦ αἰρετικοῦ Πατριάρχου μας, τουτέστιν τῆς Ἱεροκανονικῆς Ἀποτείχισεως. Περισσότερες ὁμως πῶ ἐξειδικευμένες πληροφορίες καί ὑψηλόν θεολογικόν διάλογον καί ἀποσαφηνισμόν διὰ τό θέμα τοῦτο, ἐνήργησεν, σέ μίαν μόλις πρόσφατον [καταπληκτικὴν Δημόσιον Διάλεξίν του](#) στὸν Πολιτισμικόν Σύλλογον Μετεωριτῶν.

Πολλοὶ παρορμητικοί, ἀπλοϊκοί καί ἀφελεῖς ἀδελφοί/ές, ἐλέω μᾶλλον τινὸς ἀνεπίγνωστου ζηλωτισμοῦ, ἐπρόλαβαν νά λοιδορήσουν *ἀδίκως* τὸν ἔγκριτον κ. Δογματολόγο, ὅταν γιά τό ἴδιον ἀκριβῶς ζήτημα, [ἀπέσυρεν διακριτικῶς τὴν ὑπογραφήν του](#) ἀπὸ τό [τελευταῖον Ἐπίσημον Ἀνακοινωθέν τῆς ιερᾶς Συνάξεως](#), ἀνακοινωθέν μίας Νέας Ὁμολογίας Πίστεως κατὰ τῆς «**Ληστρικῆς Συνόδου τῶν Ἀποστατῶν**», ἵνα μὴ δημιουργηθῶσι, τινές ἐσφαλμένες κυρίως ἐντυπώσεις-παρερμηνείες, σέ τινὰ ἀπλοϊκὰ ἢ καί πολυσύνθετα μυαλὰ συνανθρώπων μας γιά τήν ιερά Ἀποτείχιση.

Ἐξ ὅσων πληροφορήθηκα, ὁ ἴδιος ἔχει ἀποστείλει εἰδικόν τελεσίγραφον-γράμμα στήν Σύναξη Κληρικῶν Μοναχῶν καί Λαϊκῶν ὅπου διαβάσθηκε δημόσια, ἐνώπιον ἀδελφῶν καί πατέρων, ὅπου ἐξήγησεν εὐθιγενῶς τοὺς σημαντικώτερους λόγους τῆς ἀποστασιοποιήσεώς του ἀπὸ τήν μαχητικὴν Γατζέα. Ἐξάπαντος τοῦτο πού ὑπερτονίζεται ἐκ τοῦ κειμένου, εἶναι ὅτι θά συνεχίζει ἀδιάκοπα καί ἀπαρασάλευτα τὸν ἀντιΟἰκουμενιστικόν ἀγώνα, παράλληλα μάλιστα, καί μέ περισσότερην

όμολογιακήν σφοδρότητα καί οὐχί βέβαια καθὼς πολλοί καί διάφοροι νομίζουν εἴτε ἀνταγωνιστικά εἴτε καί διασπαστικά, μέ τήν ἐν λόγῳ ἱερά Σύναξιν.

Ὁ σημαντικώτερος λόγος τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Καθηγητοῦ κ. Δ. Τσελεγγίδου, εἶναι: ὅτι στά δημόσια Κείμενα τῆς ἀντιΟικουμενιστικῆς Συνάξεως (τῆς Γατζέας) τοῦ Βασιλείου ἱερατεύματος θά πρέπει νά γίνεται μία σαφέστατη, εἰδική **Δογματολογική καί Κανονική διάκρισις**, μεταξύ τῆς προβλεπόμενης **ἱεροκανονικῆς καί ἀγίας Ἀποτείχισις**, ἀπό ἐκείνης, τῆς ἐπίπλαστης καί προσχηματικῆς **ἀντιΚανονικῆς καί κακῆς Ἀποτείχισις**· καθότι ἐτοῦτη εἰδικά ἢ δεύτερη, ὁδηγεῖ δυστυχῶς, σέ σχισματικοαιρετικές τάσεις καί κυρίως στό αἰρετικόν ἄκρον τοῦ «Ζηλωτισμοῦ».

Πρέπει νά καταστεῖ σαφές, ὅτι ὁ γνήσιος ὀρθόδοξος ἀντιΟικουμενιστικός ἀγὼν κατὰ τῆς πολυ-αἰρετικῆς **«Συνόδου τῶν Συγκλητιστῶν»**, δέν γίνεται γιά νά ὁδηγηθῶμεν σέ τινά Σχίσματα ἢ καί σέ «Ζηλωτικές» Παρατάξεις· ἀλλά κυρίως γιά νά ἀναχαιτιστεῖ ἡ καθαιρεθεῖ ὀλοσχερῶς τὸ ἀντίΧριστον θηρεῖον τοῦ Πανθηρσκειακοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Τά Σχίσματα καί οἱ αἰρέσεις ἔχουσιν *πρό καιροῦ* φυτευθῇ, καλλιεργηθῇ καί ποτισθῇ ὑπὸ τῶν ἀχρείων Οἰκουμενιστῶν ἐνῶ τώρα παράγωσιν πλούσια «συνοδική συγκομιδὴν» πολυποίκιλων ἑτεροδόξων φρονημάτων.

Ἡ εὐφυὴς Στρατηγικὴ κίνησις τοῦ ἔγκριτου Δογματολόγου, **προφύλαξε ἡχηρά τοὺς ἀπανταχοῦ ἀντιΟικουμενιστές**, πού λοιδοροῦνται καί συκοφαντοῦνται, συστηματικῶς, ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων Ἀρχιοικουμενιστῶν, ὅτι δῆθεν ὁ ἀντιΟικουμενιστικός ἀγὼν εἶναι μία ἰδεολογικὴ ἢ αἰρετικὴ τάσις πρὸς τὸν «Ζηλωτισμόν». Ὁ πανάθλιος «Ζηλωτισμός» εἶναι τὸ ἕτερον αἰρετικόν ἄκρον τοῦ θεοκατάρτου Οἰκουμενισμοῦ. Προσέξτε ὅμως ἐδῶ, διότι δέν ὁμιλῶ περὶ τοῦ ἐνθεοῦ Ζηλωτισμοῦ ἀλλὰ περὶ τοῦ ἄθεο «Ζηλωτισμοῦ». Μὴ ξεχνάτε ὅτι καί οἱ Οἰκουμενιστές διαθέτωσιν τὸν *μὴ κατὰ Θεόν* «ζῆλον». Ἔχομεν δηλαδὴ ἀντικειμενικὰ παρατηρήσει σωρηδὸν **«Ζηλωτές τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»**.

Συγκεκριμένα, κατὰ τὴν ἰδικήν μας ἄποψιν, ὁ δὲ προἈθηναγόρειος καί **«Μεταξάκειος Οἰκουμενισμός»** ἐγέννησεν τὸν ὑπερφύαλον σχισματικοαἰρετικόν «Ζηλωτισμόν». Συνεπῶς ὁ ἀνίερὸς «Ζηλωτισμός» εἶναι μὴ ἀνεγνωρισμένον τέκνον τοῦ ἀντίθεο Οἰκουμενισμοῦ. Συναφῶς ὁ «Ζηλωτισμός» διαθέτει γνήσιες κληρονομικὰς καταβολὰς τοῦ DNA ἐκ τοῦ πατρός του. Ὁ ἐν λόγῳ Νεὸς Ὁμολογητὴς καί Καθηγητὴς τῆς Πατερικῆς Θεολογίας, ὡς ἐπόμενος τοῖς ἀγίοις Πατρῶσιν, ὥφειλεν βέβαια νά διασπείρει, ἐκεῖνα **τά ἀπλανῆ καί ὀρθόδοξα Δογματολογικὰ ὅρια καί πλαίσια**, πού δύναται οἱ ἀντιΟικουμενιστές πιστοί, Κληρικοί καί Λαϊκοί, γιά νά διενεργήσουν ἀπλανῶς καί μέ κάθε ἀσφάλεια τὴν ἱερά Ἀποτείχισιν.

Παρ' ὅλον πού φαινομενικῶς, μοιάζει κάπως μέ τινὰ ἀμυδρᾶν, διάσπαση ἢ καί διαίρεση τοῦ ἀντιΟικουμενιστικοῦ ἀγώνος, δέν πρόκειται καθόλου διὰ τέτοιον ζήτημα, μᾶς καί πλειστάκις *«τά φαινόμενα ἀπατοῦν»*, τοῦτο ἅς εἶναι ἢ ἅς γίνῃ τουλάχιστον, ἀπόλυτα ξεκάθαρον, ὅταν μάλιστα κανεῖς προσμετρήσῃ προσεκτικὰ, ἅπαντα σχεδόν, τὰ ἀντικειμενικὰ τελευταῖα δεδομένα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δραματικῶν ἐξελίξεων.

Αὐριον, καθόλου παράξενον, μπορεῖ ἐν ἐξελίξει καί φαινομενικῶς νά διαιρεθεῖ κάπως, εἰς διπλοῦν ἢ καί εἰς τρπλοῦν, ὁ ἀντιΟικουμενιστικός Ὁμολογιακὸς ἀγὼν τῆς συνΟδικῆς Συνάξεως: σέ αὐτοὺς πού προχωροῦν μπροστὰ, ὁμολογιακὰ, ῥωμαλέα καί ἀμετάκλητα, πρὸς τὴν Ἱεροκανονικὴν καί Πατρολογικὴν, ἐξάπαντος τὴν «Μεγάλην Ἐξοδον» ἀπὸ τὴν νεοΒαβυλώνιον ἢ καί νεοΦαραωνίτικην Οἰκουμενιστικὴν αἰχμαλωσίαν μας· καί σέ ἐκείνους πού θά ἐπιλέξωσι νά παραμένουν, ἔστω καί προσωρινά, διὰ νά προετοιμάζωσι σέ ἑτεροχρονισμένον στάδιον, μεθεπόμενες κανονικὲς Ἀποτείχισεις, τὸ ἀπληροφόρητον καί ἀκατηχῆτον Ποίμνιον.

Τοῦτο θά εἶναι σπουδαῖον καί ἱστορικόν γεγονός, ἓνα σημαῖνον Ἐκκλησιολογικόν φαινόμενον τῆς μεταΚολυμπάριου ἐποχῆς, κάτι ὡσᾶν τὴν **«Ἐκκλησιολογικὴν Μίτωσιν»**. Ἡ φυσιολογικὴ διαδικασία τῆς ἀναμενόμενης **«Συναξιακῆς διχοτόμησις»** μοιάζει περίπου, ὅπως τὴν Βιολογικὴ καί Γενετικὴ διαδικασία (πρόφαση-προμετάφαση-μετάφαση, ἀνάφαση-τελόφαση κ.λπ.) ἀναπαραγωγῆς τοῦ DNA καί τῆς διχοτόμησις τοῦ κυτταρικοῦ πυρήνα σέ δύο νέα καί διπλοειδῆ εὐκαρυωτικά κύτταρα κ.ο.κ.!...

Συνεπῶς καί σύμφωνα μέ ἀψευδεῖς πληροφορίες, ἡ Σύναξις Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν, εἶναι στὴν ἐξελικτικὴν φάσιν νά δημιουργήσῃ πλέον, δύο (2) στρατηγικῆς φύσεως σημαντικὰ ἀντιΟικουμενιστικὰ διπλοειδῆ μέτωπα. Τὸ μέτωπον τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τῶν ἐπικείμενων καί

συντεταγμένων ιερών Αποτειχίσεων, καί τό ἄλλο μέτωπον τινάς, ἐφεδρικής ἐπιφυλακῆς, πού παραμένει ἄχρι καιροῦ γιά πολυποίκιλους Ποιμαντικούς λόγους. Σέ μίαν πραγματικά ἐμπόλεμην κατάσταση εἶναι πολύ χρήσιμος τέτοιος ὀργανωμένος καταμερισμός εὐθυνῶν.

Θά πρέπει νά γίνει κατανοητόν, ὅτι πέραν ἀπό τό ἀπροκάλυπτον νεοΦαναριώτικον ληστρικόν μαῖνος, κατά τινῶν συγκεκριμένων Ἱεραρχῶν καί Πρωτοπρεσβυτέρων Κληρικῶν, ἀπειλοῦνται διά ἄμεσον διωγμόν καί σωρηδόν ἄλλοι Ἀγιορεῖτες ἀδελφοί καί Πατέρες, διότι μέχρι στιγμῆς **πενήντα (50) Ἀγιορεῖτες διενήργησαν τήν νενομισμένη Ἀποτείχιση κατά τοῦ αἰρεσιάρχου Πατριάρχου**. Ἐκδιώχθησαν πέντε (5) Σέρβοι Ἀγιορεῖτες Μοναχοί καί κατέφυγαν στην Σερβία. Ἔπονται γιά Διακοπή Μνημοσύνου τινά ἱερά Ἑσυχαστήρια καί πιθανόν Κοινόβια. Ἀποτειχίσθησαν ἐπίσης συγκεκριμένοι Ὁμολογητές Κληρικοί καί Λαϊκοί, στήν Κρήτην, στήν Φλώρινα κ.ἄ.· καθῶς καί δύο Ἀγιοσαβαῖτες Μοναχοί, πού μετά τήν ψευδοΣύναξιν τοῦ Κολυμβαρίου ἐγκατέλειψαν ἄρδην τήν Λαύρα τοῦ Ἁγίου Σάββα, καί ἐνήργησαν τινά κανονικήν Διακοπήν τοῦ Μνημοσύνου κατά τοῦ Ἀρχιεπισκοπάρχου καί ἀντιΚανονικοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου τοῦ Β΄ ἀλλά εἰς τήν συνέχειαν προ(σ)χώρησαν σέ τινά ἀντιΚανονικήν Ἀποτείχιση καί Διακοπήν Κοινωνίας μετά τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Τόν Ἀγιορεῖτικόν ἀντιΟἰκουμενιστικόν ἀγώνα, ἱερὸν ἀγώνα πλέον ὑπὲρ τῆς κανονικῆς Διακοπῆς τοῦ Μνημοσύνου τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, τόν ἡγεῖται ἓνας φωτισμένος Ἀγιορεῖτης Γέροντας **ὁ π. Γαβριήλ**, μετά τοῦ [ῥωμαλέου Κρητικοῦ καί Λαυρεώτη Μοναχοῦ π. Σάββα Ἀγιορεῖτου](#). Ἀκολουθῶσι περίπου **πέραν τῶν τετρακοσίων (400)** σχεδόν **Ἀγιορειτῶν**, Γερόντων, Ἱερομονάχων, Μοναχῶν, Ἀσκητῶν, Κελιωτῶν κ.ο.κ. πού ἐτοιμάζονται διά τινά «Μεγάλην Ἐξοδον» ἀπό τήν Οἰκουμενιστικήν αἰχμαλωσίαν ὑπὸ τοῦ Φραγευμένου νεοΦαναρίου.

Υφίσταντο βέβαια μερικές πολύτιμες φωνές πάρα πολύ σημαντικῶν Κληρικῶν μέσα στήν **συνὸδική Σύναξιν τῆς Ἁγίας Τριάδος** Γατζέας, πού προβληματίζονται ἄρκετά γιά τό ποίμνιόν τους. Ἦρθεν μᾶλλον ὁ καιρός, πού πρέπει νά προβληματιστεῖ ἢ νά δοκιμαστεῖ καί τό ἴδιον τό ποίμνιον. Ἄν ὁ ποιμὴν, *ἦτο* καί *εἶναι* πράγματι ὁ καλὸς Ποιμένας, τί ἀκριβῶς ἔχει νά φοβηθεῖ; Τά προβατάκια του βρέξει χιονίσει θά τόν ἀκολουθήσωσι παντοῦ, ἂν ὄχι, ἔχει ὁ Θεός καί γιά αὐτά, μερικά θά ἀκολουθήσουν, ἄλλα θά συγκλονισθοῦνε αἰφνίδια, μερικά ἄλλα σίγουρα θά φοβηθοῦν, ἐνῶ ἄλλα πολύ πιθανόν καί νά κρυφθοῦν, ἐν πᾶσι περιπτώσι μερικά ἄλλα θά ἀκολουθήσουν σέ ἐτεροχρονισμένον διάστημα κ.ο.κ.

Ὁ μὲν Πρωτοπρεσβύτερος καί Ὁμότιμος Καθηγητής, **ὁ Νέος Ὁμολογητής π. Γεώργιος Μεταλληνός** ἔχει τινά σημαντικήν καί εὐλογην ἔνστασι (τήν προαναφερομένην περί τοῦ ἀνέτοιμου Ποιμνίου) ἵνα μὴ προχωρήσει πρὸς τό παρόν σέ συντεταγμένη Ἱεροκανονική Ἀποτείχισιν. Προφανῶς ὡς καλὸς ποιμὴν, θά ἔχει δίκαιον, διά πᾶν ὅτι καλόν καί θεάρεστον ἐνεργήσει!

Ὁ δέ Πρωτοπρεσβύτερος καί Ὁμότιμος Καθηγητής, **ὁ Νέος Ὁμολογητής π. Θεόδωρος Ζήσης**, φαίνεται ὅμως, σύμφωνα μέ ἰδικές του δηλώσεις ὑπὸ τινῶν ἀψευδῶν πληροφοριῶν, ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς προκλητικῆς σημαντικῆς ἀπειλητικῆς στοχοποίησίν του (ἀπειλεῖται ἀδίκως μέ τήν ἀσχάτην τῶν ποινῶν τῆς Καθαιρέσεως Κληρικοῦ) ἀπὸ τοὺς **νεοΦαναριώτες Μοιχεπιβάτες Ἐπισκόπους-κατασκόπους τοῦ Βοσπόρου καί τοῦ Θερμαϊκοῦ**, νά εἶναι ἁμετάκλητα πεπεισμένος καί ἀποφασισμένος μετά τίς ἐορτές τῶν Χριστουγέννων καί κατά τὴν πρῶτην τριμηνία τοῦ νέου ἔτους τοῦ 2017 μ.Χ. νά προβεῖ δυναμικά **«εἶτε μόνος, εἶτε μετ' ἀλλήλων»** σέ τινά Ἱεροκανονικήν Ἀποτείχισιν μαζί μέ ὁλόκληρον καί σύσσωμον τήν ἐνορίαν του τό Ὁμολογητικόν Ἀγιαντωνίτικον Ποίμνιον του. Προφανῶς ὡς καλὸς ποιμὴν, θά ἔχει δίκαιον, διά πᾶν ὅτι καλόν καί θεάρεστον ἐνεργήσει!

(Σε ἐπόμενο δοκίμιον, πρόκειται νά σᾶς παραθέσουμεν ἐπ' ἀκριβῶς τά μόλις νέα ἀποκαλυπτικά δημόσια λεχθέντα τοῦ π. Θ. Ζ., περί τῆς προετοιμαζόμενης ὑπ' αὐτοῦ Διακοπῆς τοῦ Μνημοσύνου τῶν Ἀρχιεπισκοπάρχων «Παναγιώτατων», γι' αὐτό τόν λόγο παραμείνατε ὅσοι θέλετε, συντονισμένοι, στὸν Κυβερνοχῶρον τοῦ Ἰστολογίου μας).

Ὁ μὲν τῶ ὄντι *ἕτερος Καππαδόκης* Πρωτοπρεσβύτερος, **ὁ Νέος Ὁμολογητής π. Νικόλαος Μανώλης**, διά τοὺς ἴδιους ἀκριβῶς λόγους με ἐκείνους τοῦ παπαΘόδωρου Ζήση, ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς προκλητικῆς σημαντικῆς ἀπειλητικῆς στοχοποίησίν του (ἀπειλεῖται ἀδίκως μέ τήν ἐσχάτην τῶν ποινῶν τῆς Καθαιρέσεως Κληρικοῦ) ἀπὸ τοὺς **νεοΦαναριώτες Μοιχεπιβάτες Ἐπισκόπους-κατασκόπους τοῦ**

Βοσπόρου καί τοῦ Θερμαϊκοῦ, δέν γνωρίζουμεν σέ τοῦτη τήν εἰδικήν περίπτωση μέ ἀπόλυτον ἀκρίβειαν, ἂν τυχόν εἶναι ἀμετάκλητα πεπεισμένοι καί ἀποφασισμένοι, διά νά διενεργήσῃ μαζί μέ τόν Ζήση τήν «Μεγάλη Ἑξοδον», ὥς ὑψηλόν δείγμα ἰσχυράς συναδελφικῆς συμπαράστασις τοῦ ῥωμαλέου Γέροντος Κληρικοῦ, ἀλλά ὁ παπαΝικόλαος Μανώλη **εἴτε τό ἐνεργήσῃ εἴτε ὄχι...** προφανῶς ὡς καλός Ποιμὴν, θά ἔχει δίκαιον, διά πᾶν ὅτι καλόν καί θεάρεστον ἐνεργήσῃ!

Ὁ δέ ἐξ Ἀμερικῆς ὁρμώμενος καί ἀξιότιμος (συν)ἀδελφός μας κ. Παναγιώτης Τελεβάντος πού τό Δικαστήριον ἀπεφάνθη, ὅτι **«συστηματικῶς συκοφαντεῖ»** τόν ἀντιΟἰκουμενιστὴν Κληρικόν Πρωτοπρεσβύτερον Βασίλειον Βολουδάκη, τζαί λοιδορεῖ μάλιστα ἀναπόδειατα σύσσωμην τινά Ἐκκλησιαστικὴν Ἐφημερίδα (τόν **«Ὁρθόδοξον Τύπον»**), ἔχουμεν τόν λογισμόν, ὅτι μᾶλλον θά πρέπει νά ἐπαναξιολογήσῃ τοὺς πληροφοριοδότες του μαζί τζαί τήν συστηματικὴν θεολογικὴν σκέψιν του γιὰ τόν δῆθεν βαθὺ λάκκον πού θά πέσει ὁ π. Θεόδωρος Ζήσης τζαί οἱ **«σύν αὐτῷ»**.

Ὁ παπαΘόδωρος, κύρΠαναγιώτη Τελεβάντε, **εἴτε ἀποτειχισθεῖ εἴτε ὄχι**, μέ τό πλούσιον συγγραφικόν ἔργον καί τὰ πάμπολλα ὀπτικοακουστικά διδάγματα πού μᾶς ἄφησεν, οἱ Οἰκουμενιστές, παθαίνωσι αἰώνιον παναλεθρίαν. Τό γράφω λ.χ. κυρίως γιὰ τοὺς κρυφοδαγκανιάρηδες, ἀμαθεῖς καί ἀχαῖρευτους Οἰκουμενιστάς, γιὰ νά ἀρχίσουνε π.χ. νά ἐμπεδώνουνσι ἔτσι τήν κατεγνωσμένη πολυμέτωπον ἦτταν τους, ὑπὸ τῆς δραστηριότητος μίας καί μόνου πολυτάλαντης χαρισματοῦχας Προσωπικότητος. Ἄν τυχόν οἱ Ἀγιαντωνῖτες ἀδελφοί καί πατέρες πέσουν σέ τινά λάκκον, θά φροντίσουν νά σᾶς φωνάξουν, ἵνα τοὺς ρίξετε κανένα σχοινίον γιὰ νά φκοῦσιν.

Οἱ Βούλγαροι ἀδελφοί καί πατέρες, ἀνετίναξαν Συνοδικῶς, τήν **Ληστρικὴ Σύνοδον τῶν Ἐθνοφυλετιστῶν (νεοΦαναριωτῶν)**, καί ὥς ἐκ τούτου, δέν ὑφίστατο γιὰ αὐτοὺς πρὸς τό παρόν σημαντικὸς λόγος, γιὰ νά διακόψουν π.χ. τό Μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου τους, διότι **ὁ Πατριάρχης τῆς Βουλγαρίας κ. Νεόφυτος εἶναι καθολικὰ Ὁρθόδοξος**. Τό Μνημόσυνο τοῦ Ἑλλήνος Πατριάρχου, ἄραγέ **γιατί νά τό διακόψουν οἱ Βούλγαροι**, ὅταν ἀκόμη ἐμεῖς οἱ ὁδοεῖς Ἑλληνες ἀνεχόμεθα ἐξ *ἀνοησίας* τοῦτα τὰ ληστρικά του καμώματα; Μή σᾶς πῶ, ὅτι με τέτοια ὁμολογιακὴν ἐκ Βουλγαρίας Συνοδικὴν ἀπόφανση, ὁ ρόλος τοῦ πατριάρχου Βουλγαρίας ἀναβαθμίζεται ὑψηλὰ στίς συνειδήσεις μας, ὥς ὁ πλέον κατεξοχὴν καί καθολικὰ **Ὁρθόδοξος Οἰκουμενικός Πατριάρχης τῆς καρδιάς μας**.

(Προσεχῶς, προετοιμάζεται καί ἓνας ἀναλυτικὸς ἐκτενὴς κριτικὸς σχολιασμός, ὑπὸ τοῦ γράφωντος, διά τὰς ὑψηλὰς θεολογικὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλγαρικῆς Συνόδου ὅπου ἐκατεδίκασεν τήν συγΚρητιστικὴν Ληστρικὴ Σύνοδον τῶν νεοΦαναριωτῶν ἀποστατῶν).

Στόν δέ ἡμέτερον «Οἰκουμενικόν Πατριάρχην» μας (οἱ Βούλγαροι) τοῦ ἔδωσαν δικαίως (ἡ ἀλήθεια νά λέγεται ὅσον πικρὴ καί νά εἶναι) ἓνα γερό μάθημα καί τοῦ ἔκοψαν... τόν βήχαν τῆς Ἐπισκοπίτιδος! **Μάθημα Ὁρθοδόξου Πατερικῆς Ἐκκλησιολογίας!!** Ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μαθήματα πού γνωρίζει νά διδάσκει ἄριστα ὁ π. Θ. Ζήσης *μετὰ τῶν συν αὐτῷ!!!* Ἀσχέτως ἂν ὁ ἴδιος (ὁ *«ἡμέτερος»* πατριάρχης) ἀπὸ ἀνακλαστικὴν ὀρθολογιστικὴν ἀντίδραση, διέκοψεν παντελῶς, τόν καταγέλαστον βήχα τῶν ἀμήχανων νεοΚαλαμαράδων Ἱεραρχῶν μας. Καταλάβετε κύριε Τελεβάντε μου; Δύσκολα τὰ πράγματα. Ἀπὸ τήν ἄλλη ὅμως, ἀξιότιμα (;) μέλη τῆς Ἑλλαδικῆς Συνόδου, ἐκατάφεραν θανατηφόρον πλήγμα, μετὰ τινῶν ἐλάχιστων τιποτένιων καί ῥαδιούργων Οἰκουμενιστῶν «νεοΧωρίτων» ψευδοΠοιμένων διό καί ἀνετίναξαν μοναχοὶ τους τό ὑψηλῶτατον καί πανίερρον κύρος τῆς νέοῦ Ἑλλαδικῆς Ἱεραρχίας των!... Μήπως τελικὰ θά πρέπει νά μεταναστεῦσομεν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν; Τοῦτος ὁ δριμὺς Ἐκκλησιαστικὸς κλαυσίγελος, δέν θά ἔχει ἐπὶ τέλους σταματημόν;

Ὁ Πατριάρχης ὅμως, τῶν ἀπανταχοῦ(!) Ἑλλήνων, ὁ κύριος συναντουργός διὰ τὴν συνεχιζόμενὴ «Νεοχωρίτικὴν» κατάντια μας, εἶναι ὁ κ. Βαρθολομαῖος Ἀρχοντώνης, ὁ ὁποῖος σὺν τοῖς ἄλλοις εἶναι καί ὁ μείζων Αἰρεσιάρχης τοῦ Νεορθοδόξου Οἰκουμενισμοῦ ἢ νέου Ἐκκλησιολογισμοῦ.

Μή ξεχνάτε ἀγαπητέ μου δάσκαλε κύριε Παναγιώτη Τελεβάντο, ὅτι οἱ θεοφόροι Πατέρες, δέν ἀναιρούσαν ἀπλῶς, ἀδιαλείπτως καί μόνον τινές ψευδοδιδασκαλίες ἀλλὰ μᾶλλον καί τὴν κατάληλον στιγμὴν, ἐδιέκοπταν ἅπαξ καί διαπαντῶς (*«ἀδιαλείπτως»*) καί τίς ἐπαφές τους μέ τους ἐκασταχοῦ αἰρετικούς ἢ ἑτεροδόξους, διότι τοῦτο ἦτο καί εἶναι μία σημαίνουσα *ἀπλανῆς προϋπόθεσις* ἀλλὰ συνάμα καί βασικόν *ὀρθόδοξον κριτήριον* γιὰ ἔτι περαιτέρω ἀτόφιον Φωταδισμόν Θεογνωσίας. Προφανῶς ὡς καλὸς Ἐκκλησιαστικὸς δημοσιογράφος καί ἄριστος ἀντιαιρετικὸς Συγγραφεύς, θά ἔχετε

καί κάποιου δίκαιον, διά πᾶν ὅτι καλόν καί θεάρεστον ἐνεργήσετε. Στήν περίπτωσιν ὅμως τοῦ «**Ὁρθόδοξον Τύπον**» καί τοῦ πατρός Βασιλείου Βολουδάκη, ἔχετε ἄδικον, καί τοῦτο τό γνωρίζετε.

Ἐν κατακλείδι, τί ἀκριβῶς ἀπεφασίσθην ἀπό την συν'Οδικήν ἱεράν Σύναξιν Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν;

Ἀπεφασίσθην: ὅτι γιά τούς ἐπόμενους δύο μῆνες, νά γίνει μία ἐκτενής καί τελεσίδικη ἐνημέρωση τῶν ὁμόφωνων ἀποφάσεων τους, κυρίως στούς ἀπόντες καί στά ἐνεργά μέλη τῆς Συνάξεως πού βρίσκονται καί ἐκτός τῶν Ἑλλαδικῶν γεωγραφικῶν συνόρων, οὔτως ὥστε νά ἀναληφθεῖ ὑπό τινῶν Ἱεραρχῶν, Ἱγουμενῶν, Γερόντων, Κληρικῶν, Μοναχῶν, Λαϊκῶν κ.ο.κ. Ἡγετική καταδρομική ἐμπροσθοφυλακή, διά τήν ἐπικείμενην Ἱεράν Ἀποτείχιση.

Ἄν τυχόν καί δέν βρεθῶσι, ἄλλες ἡγετικές φυσιογνωμίες, ἐξάπαντος θά διενεργηθεῖ ἡ προβλεπόμενη καί συντεταγμένη Κανονική Ἀποτείχισις, ἀπό μία μεγάλη μερίδα Ἀγιορειτῶν Πατέρων, μέ ἡγετικήν προσωπικότητα, τόν περίφημον Γέροντα Γαβριήλ καί τόν κρητάνακτα π. Σάββα Λαυρεώτη.

Τέλος, πρόκειται νά διενεργηθεῖ, πέραν πάσης ἀμφιβολίας, μία ἀκόμη συντεταγμένη ὁμαδική ἱεροΚανονική Ἀποτείχισις, καί στόν Ἑλλαδικόν Χῶρον, ὁλοκλήρου τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τῆς Θεσσαλονίκης μέ ἀρχηγέτην τόν Πνευματικόν πατέρα της Πρωτοπρεσβύτερον π. Θεόδωρον Ζήσην.

Ἔπονται δηλαδή σοβαρές ἐξελίξεις καί ἀμπολλες ἐκπλήξεις...!

Ἀφῆστε τέλος πάντων, τόν κ. Παναγιώτη Τελεβάντο, νά συγγράφει ἀνενόχλητος, τίς ψυχωτικές ἀμερικανιές του.

Ὁ πολυΠολιτισμικός καί πολύἘθνολογικός χῶρος τῶν «**Γιουνάϊτεν Σταίητς ὅφ Ἀμέρικα**» ἀλλοιώνει κυρίως, ψυχολογικά, τήν Προσωπικότητα τῶν ἀνθρώπων, μιᾶς καί ἡ **Ἐπιστήμη τῆς Ψυχολογίας** τό ἀπέδειξεν περίτρανα, ὅτι π.χ. ἓνας Ἑλλήν-Ἀμερικανός ἢ καί κάποιας ἄλλης Ἐθνολογικῆς ομάδος ὑπήκοος πλέον τῆς Ἀμερικῆς, ἔχει πολύ διαφορετικήν δομημένην προσωπικότητα, ἀπό ἐκείνην, λ.χ. τοῦ ντόπιου Ἑλλαδίτου (Σταῦρος Ι. **Μπαλογιάννης, ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ**, ἐκδόσεις: **Πουρναρά, σελ. 440**).

Τοῦ Παναγιώτη Π. Νούνη

Ὁρθόδοξος Θεολόγος